

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

A Szabadság

Nem
akarok
európai
lenni

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Nem akarok európai lenni

Mindig európai ember akartam lenni. A Fazekasban imádtam Kosztolányit. Csodáltam. Európa szinte minden nagy nyelvén beszélt, s titokban reméltem, hogy egyszer talán nekem is sikerülhet. „Egy új világ kezdődik minden nyelv küszöbén” – vallotta. Idővel én is megértettem, hogy Európát megismerni, befogadni, megszeretni, európaivá válni csak a nyelvein keresztül lehet.

A hetvenes években a kelet-nyugati enyhülés, az európai ház eszméje sokakat magával ragadott. Én sohasem értettem, az egyetemen fel is tettem egy illetlen kérdést: jó, jó, de a ház melyik részében fogunk mi lakni? Nem válaszoltak rá, vagy nem mertek. Évek múlnak el, örömök és csalódások, és rájövünk: nincs közös európai ház!

Aki még ma is ezt hirdeti, netán európai egyesült államokról álmodik, az már régen átköltözött valamelyik nyugati házba. Szellemileg, politikailag, sőt sok esetben fizikailag is.

A rendszerváltás bizonyította, hogy az egész enyhülés, a helsinki záróokmány egy nagy átverés volt. A nyugat megmutatta a jólétet, felvillantotta „a burzsoázia diszkrét báját”, ahogyan Luis Buñuel Oscar-díjas filmje is üzeni. Mindez a tiétek is lehet, mondták. Váltátok le a szocializmust, és kinyílnak a kapuk!

Előbb persze, adjatok el nekünk mindent, ami jó, a gyárat, földeket, a piacot! De miért is ne, hiszen az európai házban lakunk, ezentúl közösen döntünk mindenről! Azt elfelejtették hozzátenni, hogy a lakbért és a rezsit mindig a nagyok határozzák meg, és ahogyan a mostani magyar–EU-vita is mutatja, csak egy szabály van, az erősebb kutya törvénye. Lehetünk erős ország, ahogy miniszterelnök úr sürgette minap, de megváltani Európát nem tudjuk.

Persze, ilyen a kapitalizmus, gondoltam, de az utazások, a külföldi munka, a média, az internet lehetősége talán mégis csak megszüülhet egy új minőséget, az európai embert. Nos, jelentem, a múlt héten az Európai Parlamentben láttam az „európai embert”.

Nem egyformák. Az egyik öltönyös, elegáns, a másik lezser, mondhatni, trehány. De a látszat senkit se tévesszen meg! Mindkettőnek telik a ruházatra. A trehány viselet néha még többbe kerül, mint az elegáns.

Az „európai ember” angolul beszél a másik „európai emberrel.” Poliglottá kevesen lesznek, de minnek is, itt az angol. A britek tényleg értenek a gyarmatosításhoz. Az EU-ból már régen kileptek, de a nyelvüket itt hagyták nekünk.

Ez az amerikaiaknak is jó. Gondold el, mennyivel egyszerűbb a lehallgatás, ha mindenki angolul beszél.

Az „európai ember” nem szegény, de nem is gazdag. Tehetős, a középosztály tagja. Az egész EU-hókuszpókusz arról szól, hogy legyen egy európai középosztály, amely eltűri, hogy néhány tucat milliárdos uralja a világot, és ugyanakkor nem engedi, hogy bárki is alulról felkapaszkodjon.

Az „európai ember” nem dolgozik, másokat dolgoztat. A mások, a többség arra valók, hogy kiszolgálják őt az éttermekben, a szállodákban, taxisok, pincérek, legyenek, sőt a kórházakban ápolók, vagy akár orvosok.

A mások földrajzi értelemben szintén európaiak, törökök, szerbek, ukránok, de miért is tekintenénk őket „európai embernek”. Még akkor sem, ha az „európai ember” ma imádja Ukrainát, teleakasztja a középületeit ukrán zászlókkal. Az ukránokból sem lesznek „európai emberek”, legfeljebb akkor, ha sokmillió nyugati kocikkal és sok pénzzel a zsebükben „menekültek el” az orosz medve elől.

De mi, magyarok se bízzuk el magunkat! EU-tagok vagyunk, de a mi „dolgunk” is az „európai ember” kiszolgálása. Munkásként, orvosként, tolmácsként, bébiszitterként, öreg- és kutyasétáltatóként, villanyszerelőként.

Az „európai ember” nem szakad el a saját kultúrájától, de a ragaszkodás többnyire annyit jelent, hogy egykori hazája éttermeibe jár. Európa „fővárosában”, Brüsszelben nincs minden utcasarkon könyvesbolt. Ha van, akkor vagy francia könyvek vannak, vagy flamandok, és esetleg angolok. A többire az „európai embernek” állítólag nincs igénye.

Nem akarok „európai ember” lenni! Ilyen biztosan nem! Magyar akarok lenni. Magyarul beszélni és gondolkodni, de ismerni más nyelveket és kultúrákat. Európa számomra az Urálig terjed, és része Oroszország is, Törökország is. Európa nekem a népek, a dolgozók, a többség Európáját jelenti. Vannak közös dolgainak és azok intézésére lehetnek közös intézményeink, de nem a gyengébbek, a kisebbek kiszákmányolására, hanem a közös boldogulásra.

Európa népei nem lusták, nem mi, emberek merültünk ki. A rendszer merült ki, amelyben minden a pénzre épül. A 17. század óta kifáradt az európai kapitalizmus. Új operációs rendszer kell!

Nemzeti lét, kultúra, műveltség, nyitottság, az embert szolgáló és gazdagító modernizáció – ez visszahozhatja Európa nagyságát. Ehhez kell az új operációs rendszer, az embereket, a népeket szolgáló szocializmus. Ilyen európai ember szívesen lennék.

Nagy lépés a háború és a totális amerikai uralom felé

Az USA nem nyugszik addig, amíg a svédeket nem nyomja be a NATO-ba. Így lesz teljes az európai államok szövetsége Oroszország ellen. Joe Biden amerikai elnök megerősítette az Egyesült Államok erős támogatását Svédország NATO-tagsága mellett, amikor a Fehér Házban fogadta Ulf Kristensson svéd miniszterelnököt. Európa biztonsága ezzel nem lesz erősebb, de a háború és a totális amerikai uralom felé teszünk még egy nagy lépést.

Pár lépés az atomháborúig

Biden amerikai elnök kijelentette, hogy most nem lenne célszerű Ukrainát felvenni a NATO-ba, mivel ezzel a NATO háborús konfliktusba kerülne Oroszországgal. Az USA érti, hogy a NATO és Oroszország közvetlen konfliktusa világháborút jelentene, a világháború pedig atomháborút.

Lukasenko: Amerika a többpólusú világ ellen küzd

A második világháború után létrejött világrendszer megszűnt létezni – jelentette ki Lukasenko belarusz elnök. Új világrend alakul, amelyben nem az USA a döntő, hanem több államesoport együttes kormányzására épül. Az USA és szövetségesei az USA által uralt világot akarják bármi áron megőrizni.

A fegyverkezés a háborút szolgálja, nem a békét

A NATO-országok 2023-ban 8,3 százalékkal növelték katonai kiadásait, ami évtizedek óta a legnagyobb emelkedés. A GDP 2 százalékánál kevesebbet senki sem költhet – jelentette ki Stoltenberg NATO-főtisztár.

Macron: a NATO nem mehet Ázsiába

A NATO Japánban nyitna irodát, de Macron francia elnök szerint ez nem egyeztethető össze a NATO alapelveivel. Macron várhatóan megvétózza a NATO-tervet, mivel nem akarja követni az Egyesült Államok Kína-politikáját. Európának nem háborúznia kell Kínával, hanem együttműködni.

A kormány a lakosság pénzét veszi el

Magyarország nem áll háborúban senkivel, legalább is hivatalosan nem, mégis háborús költségvetést fogad el a parlament. Az USA, az EU, a NATO háborúját velünk, magyar emberekkel fizettetik meg. Vakon teljesítjük a NATO követeléseit, az EU-szankciók ellen tiltakozunk, de betartjuk őket. A kormány most a lakoságtól vesz el egyre többet, hogy fedezze a háború kiadásait. Miért nem adóztatják meg a milliárdosokat? Miért nem csökkentik az államapparátust? Miért nem csökkentik az egyházaknak adott támogatást?

Drága benzinnel foltozzák a lyukakat

Ősztől 600 forint fölött lesz az üzemanyag literje – értesült az index.hu. A jövőévi adó sokat jelent a költségvetésben, ahol egyre több lyukat kell befoltozni.

A svédekkel megyünk Oroszország ellen?

Svédország nem tagja a NATO-nak, de a magyar katonai vezetés már szinte NATO-tagként tárgyal velük. Johan Pekkari vezérőrnagyot, a Svéd Királyság Stratégiai Tervek és Politikai Igazgatóságának vezetőjét Kajári Ferenc vezérőrnagy, a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese és dr. Sticz László vezérőrnagy, az MH Haderőmodernizációs és Transzformációs Parancsnokság parancsnoka fogadta. „A felek a magyar és svéd biztonsági helyzetet, az orosz-ukrán háborút, a nemzeti hadsereg fejlesztését, a szövetségessé válás tapasztalatait, valamint a NATO-integrációval kapcsolatos magyar álláspontot vitatták meg.” Lehet, hogy a svédekkel megyünk Oroszország ellen?

Nem a migránsgettóra!

Brüsszel kötelező betelepítési kvótákról szóló javaslata azt is tartalmazza, hogy az EU legnagyobb migránsgettóját Magyarországon állítatnák fel – mondta Rétvári Bence, a Belügyminisztérium államtitkára. Ehhez állandó jelleggel fenn kellene tartani a 11 320 bevándorlási kérelem egyidejű elbírálására alkalmas apparátust is. Ez összességében több tízezer illegális bevándorló állandó jelenlétét jelentené. Leszögezte: „mi nem szervezni, hanem megállítani akarjuk az illegális migrációt. Az EU-nak pedig nem erőszakosan parancsolgatnia kell a tagállamoknak, hanem tiszteletben tartani a tagállamok döntését” – hangsúlyozta.

Donáth Anna eladja a magyar függetlenséget

„Levélben tájékoztattam Ursula von der Leyent, az Európai Bizottság elnökét arról, hogy a Parlament kormánypárti többsége ma elfogadta a státusztörvényt, a pedagógusokat lényegében rab-szolgáskorba taszító, tiltakozásaik miatt kicsinyes bosszút álló jogszabályt” – közölte Donáth Anna, a Momentum EP-képviselője. A magyar belpolitika csatáit itthon kell megvívni saját erővel. Aki külföldi segítséget hív a hazai akcióihoz, az aláassa Magyarország függetlenségét, kiszolgáltatja az országot a külföldnek, árt a magyar népnek. Az ilyeneket el kell zavarni!

Munkáspárt: mi a nemzetek, a népek, a dolgozók Európáját akarjuk

Brüsszelben a „Baloldal az Európai Parlamentben – GUE/NGL” képviselőcsoport konferenciát rendezett „A dolgozók és népek Európájáért” elnevezéssel. A kelet-közép-európai térségből Cseh- és Morvaország Kommunista Pártja és a Magyar Munkáspárt vesz részt. Mi a nemzetek, a népek, a dolgozók Európáját akarjuk, nem USA-gyarmatot, nem liberális nemzetek feletti uniót – jelentette ki Thürmer Gyula Brüsszelben.

Boldog születésnapot, Venezuela!

José Ramón Rivero, a Venezuelai Bolívari Köztársaság magyarországi nagykövete fogadást adott Venezuela fennállásának 112. évfordulója alkalmából. A rendezvényen megjelent Bencsik Mihály, a Munkáspárt alelnöke, valamint a párt több más vezetője és aktivistája.

Ünnepség Záhonyban

Július 3-án bensőséges ünnepségre került sor Záhonyban. A Munkáspárt Országos Elnöksége Tóth Péter elvtársat, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei munkáspárti szervezet elnökét köszöntötte 80. születésnapján. A rendezvényen részt vett Helmeczi László, Záhony polgármestere és a szakszervezeti mozgalom több képviselője. A Munkáspárt ereje tagjainak elkötelezettségében és példamutatásában rejlik. „A Te életed, töretlen hited, a szocializmus ügye melletti elkötelezettséged példaként szolgál az új nemzedékeknek és a párt minden tagjának. Köszönjük, hogy óriási tapasztalatoddal, lendületteddel segíted a Munkáspárt munkáját. A korábbi Központi Bizottság tagjaként, megyei elnökként jelentős mértékben hozzájárultál ahhoz, hogy a Munkáspárt túlélte az elmúlt évek nehézségeit és mind a mai napig a magyar politikai élet tényezője” – mondta Thürmer Gyula elnök.

Zuglói hírek

A budapesti Kelet-Pesti Régió tagsága regionális taggyűlést tartott az Ilka utcai párthelyiségben. A tagság tájékoztatást kapott a párt előtt közvetlenül álló feladatokról, Barabás György elvtárs, az Országos Elnökség tagja pedig beszámolt a párt delegációjának útjáról a Kínai Népköztársaságban. A taggyűlés fénypontjaként Kerezsi László elvtárs jókívánások mellett átadta Zilahi Zoltán, újonnan belépett elvtársunknak a tagsági könyvét.

NATO:

ha egyszer beléptél, hagyj fel minden reménnyel!

„Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel!” – mondja Dante az Isteni színjátékban. A NATO is ilyen. Kívülről nézve kívánatos, sokan be akarnak lépni, nagy reményeket fűznek hozzá, aztán rádöbbennek, hogy belülről minden más.

A NATO-nak jelenleg 31 tagja van. 1949-ben még csak 12 államból állt, a terjeszkedés önmagáért beszél. 1999-2004 között a NATO lenyelte a volt a szocialista országokat, Magyarországot, Lengyelországot, Csehországot, Szlovákiát, Romániát, Bulgáriát, a balti államokat, Szlovéniát. 2009-ben jött Horvátország és Albánia. Majd folytatódott a Balkán bekebelezése, Montenegró és Észak-Macedónia felvételével. 2023-ban hosszú csatározás után Finnország is NATO-tag lett.

Néhány ország azonban megakadt a NATO torkán. Ilyen mindenekelőtt Ukrajna és Belarusz. Ukrajnában megpuccsolták azokat, akik elleneztek a NATO-tagságot, de kiderült, hogy az ukrán NATO-tagság nagyon-nagyon sérti Oroszország biztonsági érdekeit. A NATO nem áll el szándékától, és inkább bevállalta a háborút, ami immáron egy éve folyik.

Belaruszban 2020-ban megpróbálták puccsal megdönteni Lukasenko elnököt, de csúfos kudarcot szenvedtek. Belarusz nem lépett be a NATO-ba, sőt erősítette biztonsági együttműködését Oroszországgal.

Nem sok sikerrel járt a NATO Szerbiával sem. Szerbiára óriási nyomást gyakorol a NATO. Gyakorlatilag elvették tőle a szerb tartományt, Koszovót. NATO-államokkal vették körül Szerbiát, hogy még véletlenül se jusson eszébe másfelé menni. Ennek ellenére Szerbia egyelőre tartja magát, noha egyre több kérdésben egyetért a NATO-val.

Ki lehet a NATO tagja?

Ha azt gondolják, hogy akárki, tévednek. A Szovjetunió még az 1950-es években jelentkezett a NATO-ba, mondván, ha a NATO az európai biztonságot akarja, akkor közösek az érdekek. Nem így volt, a Szovjetuniót nem is vették fel.

Bizonyára észrevették, hogy az EU tagállamainak jelentős része egyben NATO-tag is. Jogilag nincs összefüggés a két tagság között, de az EU-hoz vezető úton sok vizsgát kell letenni, és ezek egyike a NATO-tagság is. Az EU-ban nincsenek szocialista országok, és aki NATO-tag, az egészen biztosan nem szocialista ország. A NATO-tagság elnyeréséhez ráadásul annyi mindent át kell alakítani az egyes országoknak saját életükben, hogy utána az EU-vizsga már simán megy.

A NATO 1995-ben jutott el oda, hogy dokumentumokban is kimondja azt, amit addig is vallottak. Magyarán, a NATO-nak csak kapitalista országok lehetnek a tagjai. Azok közül sem mindenki. Egy leendő NATO-országban legyen „működő demokrácia és piacgazdaság”, tisztességesen gondoskodjanak a nemzeti kisebbségekről, vegyenek részt a konfliktusok békés megoldásában. Ja, és még valami: a katonai vezetés legyen „demokratikus ellenőrzés” alatt!

Tessék belegondolni! Ha ma hoznák létre a NATO-t, melyik országot vennék fel? Az USA-t, ahol a mostani elnök, Biden nyilvánvaló csalással lett elnök? Németország, hol a Bundeswehr katonái között terjednek a fasiszta nézetek? Románia, ahol feloszlatnák magyar kisebbségi iskolákat? Lettország, ahol az orosz anyanyelvűeket nem tekintik teljes jogú állampolgárnak?

A NATO annak idején kitalálta a NATO-óvodát, azaz a Békepartnerség programot. Ha NATO-tag akarsz lenni, előbb járd ki az óvodát! A szervezetet 1994-ben a NATO és 23 más állam hozta létre. A NATO e program keretei között kívánta az együttműködést a később taggá váló országokkal, illetve így kívánt egyfajta együttműködést kiépíteni a semlegesüket deklaráló államokkal, illetve a NATO-tagságra középtávon aspiráló országokkal. A partnerség tagállamai jelenleg a NATO-n kívüli európai országok, illetve a Szovjetunió közép-ázsiai utódállamai. A partnerség keretein belül békefenntartó, katasztrófa-elhárító gyakorlatok, illetve az országok közötti kapcsolattartást és bizalomerősítést szolgáló programok zajlanak.

Népszavazás – becsaptuk önmagunkat

A NATO-csatlakozás bizonyos mértékig az adott ország lakosságától függ. Sajnos, csak bizonyos mértékig, mivel a média ma már olyan hatékonysággal mossa át az emberi agyakat, hogy gyakorlatilag akármilyen döntést el lehet fogadtatni az emberekkel.

Magyarország 1999 márciusában írta alá a csatlakozását a NATO-hoz. A csatlakozás idején Orbán Viktor a miniszterelnök, de a NATO-tagság tulajdonképpen az egész rendszerváltás utáni vezető réteg közös ügye. A felelősség is az övék.

De a felelősség részben a miénk is, magyar embereké. Ha mi nemet mondunk a NATO-tagságra, ha mi fellépünk ellene, talán sikerült volna kimaradni a NATO-ból.

A Munkáspárt 1995-ben kísérletet tett egy népszavazás kieroszakolására. Igen, szó szerint, kieroszakolására, mivel rajtunk kívül senki sem volt a népszavazás mellett.

Akkoriban a népszavazáshoz 100 ezer aláírást kellett összegyűjteni. Mi összegyűjtöttünk 180 ezret. Elvitük Kóródi Máriához, az Országgyűlés akkori alelnökéhez. Az aláírások zöme jó volt, tehát nem volt törvényes akadálya a népszavazás kiírásának.

Csak hogy a parlament nem így döntött. A parlament, felrúgva a demokráciát és az akkori törvényeket, úgy döntött, hogy 1995-96-ban Magyarország „nincs döntési helyzetben”, így a népszavazás „nem időszerű”. Az Országgyűlés ezt a tömény törvényszerűt megörökítette egy szép, veretes határozatban. Ez utóbbi volt a kulcsszó, határozat, nem törvény!

A Munkáspárt az Alkotmánybírósághoz fordult, ahol több hónapos szenvedés után meghozták a döntést: az Alkotmánybíróságnak nincs jogköre ebben a kérdésben, mivel a határozat nem törvény. Ennyi! A magyar demokrácia innen tovább már rohamosan hanyatlott.

1997. november 16-án azonban már maga a magyar kormány tette fel a kérdést Magyarország népének: „Egyetért-e azzal, hogy a Magyar Köztársaság a NATO-hoz csatlakozva biztosítsa az ország védeltségét?”

Igen, mindenkit kérdeztek! A kérdés valamennyiünknek szólt, hiszen népszavazás volt. Mindenkit kérdeztek, Önt is, téged is, mindenkit.

De válaszolni csak minden második magyar válaszolt. A választók fele el sem ment a népszavazásra. Hagyták, hogy mások döntsenek.

Mondhatják, hogy nem tudtuk, mivel is jár a NATO-tagság. Dehogynem tudtuk! Nagyon is tudtuk. Csak az nem látta, aki nem akarta látni.

Még nem voltunk NATO-tagok, de a magyar kormány már 1995-ben hozzájárult ahhoz, hogy NATO-csapatokat magyar területen keresztül dobjanak át Bosznia-Hercegovinába, ahol javában folyt a balkáni háború.

1995 decemberétől két szűk év alatt 300 ezer katoná haladt át Magyarországon. Nem vettük észre őket?

13 ezer repülő és helikopter mozgott a magyar légtérben. Nem láttuk őket? 65 ezer harci jármű ment át a magyar utakon. Nem találkoztunk velük? Őket se láttuk?

Mindezt tudtuk, láttuk, tapasztaltuk. De nem szólunk, nem kiáltottunk föl, nem tiltakoztunk. Pedig Szarajevó 550 kilométerre van tőlünk. A háború a közvetlen közelünkben folyt.

1997. november 16-án, a népszavazáson a magyar kormány kérdésére 3,3 millió magyar igent mondott. Magyarországot 3,3 millió magyar szavazatával vették be a NATO-ba. 3,3 millió ember akarata érvényesült 4,7 millió magyarral szemben.

Ki lehet-e lépni a NATO-ból?

Szaladjunk egy kicsit előre, s tegyük fel a kérdést, ami manapság egyre több embert foglalkoztat. Ki lehet-e lépni a NATO-ból?

Nos, elvileg igen, de még senki sem próbálta. A szerződés 13. cikkelye szerint ki lehet lépni, de a kilépés előtt egy évvel tájékoztatni kell a többieket. Mint mondtuk, eddig senki sem szánta rá magát ilyen lépésre.

Bizonyára nem kerülte el az Önök figyelmét sem a hír, hogy egyes napvilágra került titkos dokumentumok szerint az 1968-es párizsi megmozdulások felbujtói az amerikaiak voltak. 1968 májusa, a diáklázadás, a diákság összefogása a munkásokkal, megrongosította De Gaulle tábornok kormányzását.

A karizmatikus és nagyon francia De Gaulle különutas politikába kezdett a hatvanas években. Barátkozott a Szovjetunióval, bírálta az USA beavatkozását a vietnami háborúba, ellenezte a NATO terjeszkedését, nem engedte, hogy az USA dirigálja a francia politikát. Nemtetszése jeléül a franciák felfüggesztették részvételüket a NATO katonai szervezetében. Ilyet se előttük, se utánuk egyetlen ország sem mert megtenni.

Az említett dokumentumok szerint Amerika felpiszkálta De Gaulle hazai ellenzékét, olyan méretű megmozdulásokat ösztönöztek, amelyek meggyengítették a francia elnököt. A francia kapitalizmus nem bukott meg, de a tábornok-elnök 1969-ben lemondásra kényszerült. A franciák végül 2009-ben visszatértek a katonai szervezetbe.

Most úgy tűnik, hasonló jelenségnek vagyunk tanúi. Emmanuel Macron mai elnök ugyan még csak nem is említhető egy lapon De Gaulle tábornokkal. Értelmetlen vitatkozni arról, hogy ki a nagyobb, a törpe vagy az óriás. Tény azonban, hogy Macron megpróbál önálló francia szerepet játszani. Szeretné átvenni a leszerepelt német elittől az EU vezetését. Szeretne lazítani a gyeplőkön, amelyekkel a Biden-kormányzat kézben tartja Franciaországot.

Macron legutóbbi pekingi látogatása, a Kínával való együttműködés feldühítette az amerikaiakat. Macron azzal sem ért egyet, hogy a NATO irodát nyisson Japánban. Voltaképpen igaz van: a NATO hatásköre nem terjed túl Európán és Észak-Amerikán.

Egyes hírek szerint most is az amerikaiak állnak a párizsi migránslázadás mögött. Lehet benne vala-

mi, mivel a migránsok túlzottan szervezeten lépnek fel, mintha valakik hátulról irányítanák őket. Macron „megfegyvelése” tehát napirenden van. Hogy sikerül-e, majd kiderül.

Tény azonban, hogy az USA semmitől sem riad vissza. Különösen most, amikor az USA egyedül már nem képes fenntartani világuralmi szerepét. Szüksége van a NATO-szövetségesek korlátlan támogatására.

Időről időre különböző pártok és más erők követelik, hogy Magyarország lépjen ki a NATO-ból. Nos, kiléphet-e Magyarország a NATO-ból? Válaszunk az, hogy meg lehet próbálni, de ehhez legalább két dolog kell. Egyrészt, kedvező nemzetközi széljárás. Másrészt, egy nagyon elszánt, szilárd háttérrel rendelkező magyar kormány.

A kedvező széljárás azt jelenti, hogy a nagyhatalmak legyenek elfoglalva és ne legyen módjuk és erejük erőszakkal bent tartani Magyarországot. Ha ehhez hozzájön egy erős magyar kormány, akkor talán sikerrel is járhat.

Ez olyan, mint a háborús kiugrás a második világháború idején. Horthy Miklós 1944 októberében megpróbált kiugrani a háborúból, de gyenge volt, ellentmondásos. A németek pedig itt voltak az országban, és azonnal felléptek a kiugrás ellen, annak ellenére, hogy általában Hitler birodalma már a végét járta. I. Mihály román király és Carl Gustaf Emil Mannerheim finn diktátor viszont sikerrel ugrott ki. Erősebb volt a hátterük, és a németek sem tudtak beavatkozni.

Ma az uralkodó elitben nincs egyetlen olyan személyiség sem, aki ki akarna ugrani a NATO-ból. Olyan pedig végképpen nincs, aki megpróbálná.

A NATO ugyanakkor a saját sírját ássa. Az emberek látják, legalábbis egyre többen látják, hogy a NATO viszi a pénzt, de amikor kellene, nem tud segíteni. Belebuktak a covid kezelésébe is. Rómába 2020-ban a gyógyszereket nem a NATO katonai gépei vitték, hanem az orosz légierő gépei. Afganisztánból húsz éves megszállás után futva kellett menekülniük az amerikaiaknak és a többi NATO-országnak. A több

mint egy éve tartó ukrajnai háború is mutatja, hogy a NATO messze nem mindenható.

Még egyszer a mi felelősségünkről

Az azonnali NATO-kilépést lehet követelni, de nincs realitása. De követelhetjük, hogy Magyarország ne vegyen részt a NATO katonai akcióiban.

Ne várják meg, amíg újabb magyar katonák sebesülnek meg Kozsovóban, hanem hívják haza a 469 magyar katonát.

Követelhetjük, hogy magyar területen ne helyezzenek el atomfegyvereket! Követelhetjük, hogy Magyarország semmilyen formában ne vegyen részt az Oroszország elleni háborúban! Ne adják át a NATO-nak a magyar katonai kórházakat! A magyar anyagi és emberi tartalékok felett csak Magyarország rendelkezzen, és nem a NATO!

De mindenek előtt fel kell ébresztenünk az embe-
reket! Vegyük észre a levegőben repülő NATO-gépeket! Lássuk meg a Dunán gyakorlatozó amerikai tengerészgyalogosokat! Ne hagyjuk szó nélkül, amikor amerikai tiszteket látunk a magyar kórházakban, mert biztosan akarnak valamit!

Beszéljünk az atomháború iszonyú veszélyéről! Arról, hogy az atombomba bevetése után már nincsenek racionális döntések.

Tiltakozzunk Ukrajna NATO-felvétele ellen!

Tiltakozzunk az EU és a NATO összefogása, az EU militarizálása ellen!

Támogassuk a magyar kormány békepolitikáját, mindaddig amíg az valóban a béke keresését szolgálja és nem rendeli alá Magyarországot a NATO-nak!

Támogassuk Oroszország jogos biztonsági követeléseit! Támogassuk Kína békejavaslatait! Támogassunk mindent, ami megköti a NATO kezét, és nem engedi pusztulásba vinni az emberiséget!

Fogjunk össze mindenkivel, akinek drága a béke!

És beszéljünk arról is, hogy a NATO a kapitalizmus szülötte. A NATO a tőke uralmát védi. A kapitalizmust kell megszüntetni, és akkor a NATO is megszűnik.

Kína választható fejlődési alternatíva

Szocializmus kell, ha élni akarunk és meg akarjuk az országot menteni!

A Kínai Társadalomtudományi Akadémia (CASS) Marxista Akadémiája július 8-án nemzetközi konferenciát szervezett. A konferencia témája a nemzetközi kommunista mozgalom és a kínai modernizáció, a kínai sajátosságú szocializmus közötti kölcsönhatás volt.

A konferencia kínai résztvevői Pekingben személyesen, a külföldi meghívottak online formában vettek részt.

A szervezők igen tekintélyes előadói gárdát vonultatnak fel. A rendezvényt Zhen Zhanmin, a CASS alelnöke nyitotta meg. Hszin Hszian-yang professzor, a CASS Marxista Egyetem rektora tartotta meg a bevezető előadást a kínai sajátosságú szocializmus történelmi útjáról és mai eredményeiről.

A konferencián több más olasz, vietnami, laoszi szónok mellett beszédet mondott Robert Griffiths, Nagy-Britannia Kommunista Pártjának főtitkára és Massimiliano Ay, a Svájci Kommunista Párt főtitkára.

Kelet-Közép Európából egy párt képviselőjét hívták meg, a Munkáspártét. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott a kínai modernizáció, a korábbi magyarországi szocialista modernizáció és a jelenlegi tőkés modernizáció közötti hasonlóságokról és különbségekről, a kínai tapasztalatok jelentőségéről.

A beszéd számos olyan megközelítést és információt tartalmaz, amelyek nem szerepeltek korábban lapunkban, és sokak érdeklődésére tarthat számot. Az angol nyelvű beszéd magyar fordítását az alábbiakban közöljük.

Modernizáció, innováció, megújulás – tegnap és ma

Kedves Elvtársak!

Köszönöm a meghívást erre a fontos fórumra. A kommunista mozgalom új kihívások előtt áll, több

konzultációra, új munkamódszerekre és együttműködési formákra van szükség, ha választ akarunk adni e kihívásokra.

Modernizáció, innováció, megújulás – ezek napjaink és a következő évtizedek jelszavai. A kommunista mozgalom jövője attól függ, hogy van-e elég intellektuális kapacitásunk és politikai akaratunk a helyes válaszok megadására.

A kínai sajátosságú szocializmusnak és a kínai modernizációnak nagy elméleti és gyakorlati jelentősége van a nemzetközi kommunista mozgalom számára. Kína tapasztalatai bátorítanak bennünket és gazdagítják intellektuális és gyakorlati fegyvertárunkat.

A Kínai Kommunista Párt (KKP) 20. kongresszusa gazdag anyaggal látott el bennünket a további gondolkodáshoz. Lehetőségünk volt részt venni a KKP és a világ politikai pártjainak magas szintű találkozásán 2023 márciusában és meghallgatni Hszi Csin-ping elnök nagy fontosságú beszédét. Küldöttségeink közelmúltbeli látogatásai Kínában felfrissítették ismereteinket a KKP erőfeszítéseiről.

Elvtársak!

A modernizáció különféle modelljei között vannak hasonlóságok és vannak alapvető különbségek. Mindegyiknek megvan a maga értéke. Történelmi helyüket az dönti el, hogy milyen mértékben járulnak hozzá az emberek életének javításához.

A kínai modernizáció emberközpontú. Kína nemzeti körülményeiből és sajátosságaiból indul ki. A folyamatot a KKP vezeti, amely a modernizáció vezető ereje és motorja.

A kínai modernizáció nem csak az anyagi fejlődést tűzi ki célul, hanem a kultu-

rális és erkölcsi fejlődést is. A kínai modernizáció nagyobb hatékonyságot biztosít, mint a kapitalista modell és hatékonyabban biztosítja a társadalom igazságosságát.

A kínai modernizáció elősegíti a globális fejlődést, előmozdítja a globális kormányzás rendszerének kialakítását, igazságosabbá és egyenlőbbé teszi a nemzetközi rendet.

A szegénység legyőzése Kínában, a covid feletti győzelem, a gazdaság felgyorsítása bizonyítja, hogy a kínai sajátosságú modernizáció kivitelezhető és fenntartható.

Elvtársak!

Fontos közelebbről megvizsgálni a magyar tapasztalatokat. A magyarországi és általában a kelet-közép-európai helyzet különbözik a többi európai ország helyzetétől.

Először is, Magyarország több mint negyven éven át a szocializmusban élt. A szocializmus emléke az erős antikommunista propaganda ellenére ma is élő.

Másodszor, a magyar lakosság szegényebb, mint a nyugat-európai országok lakossága. Ez igaz a térség más országaira is. A magyar emberek kimerítették tartalékaikat. Egy új kihívás nagyon komoly problémákat jelentene.

Harmadszor, Magyarország nagyon közel van az ukrajnai háborúhoz, reális a veszélye annak, hogy Magyarország belesodródik a háborúba.

Negyedszer, a magyar gazdaság jelentős mértékben a nyugati beruházásoktól függ. Az EU összeomlása vagy válsága komoly károkat okozna Magyarországnak.

Ötödször, jelenleg nincs forradalmi helyzet Magyarországon, de a fenti körülmények elvezethetnek a forradalmi helyzet kialakulásához.

Elvtársak!

A szocializmus a magyar történelem sikeres időszaka volt. Az 1960-as években, a szocializmus alapjainak lerakása után megkezdődött a szocialista modernizáció intenzív szakasza.

- A magyarországi modernizáció magában foglalta a nemzeti ipar és mezőgazdaság intenzív fejlesztését.

- A modernizáció célja a lakosság életszínvonalának javítása volt. E célt Magyarország elérte. A magyar szocializmus elfogadható életszínvonalat adott az embereknek.

- A reform és modernizáció folyamatát az akkori kormányzó kommunista párt, a Magyar Szocialista Munkáspárt kezdeményezte és irányította.

- A modernizáció kapcsolódott a gazdaságirányítás reformjához.

- A magyar modernizáció a magyar nemzeti forrásokra és a szocialista országok együttműködésére támaszkodott.

A modernizáció pozitív oldalai mellett látnunk kell a következő negatív következményeket is.

- A modernizáció nem volt képes nagyobb hatékonyságot biztosítani, mint a kapitalizmus.

- Az 1970-es években Magyarország jelentős kölcsönöket vett fel a nyugati országoktól, s ez sebezhetővé tette Magyarországot a tőkés nyugattal szemben.

- Noha a modernizációt az MSZMP kezdeményezte, a párt idővel elvesztette a folyamat feletti ellenőrzést. Az MSZMP vezetésében nem volt egység. A marxista-leninista erők nem tudták megakadályozni a szociáldemokrata és liberális erők előretörését.

- Megkezdődött egyes társadalmi csoportok gazdagodása és a szocialista állam már nem volt képes ezt a folyamatot ellenőrizni. Ezek a társadalmi csoportok jelentették az 1989-90-es tőkés rendszerváltás társadalmi bázisát.

1990-ben a szocializmus helyébe a kapitalizmus lépett. Megindult a kapitalizáció hosszú folyamata. A magyar gazdaság súlyos veszteségeket szenvedett. Az új uralkodó erők eladták a nemzeti vagyont fontos és értékes részeit a külföldi tőkének. Magyarország csatlakozott a NATO-hoz és az EU-hoz, s ezzel feladta

nemzeti szuverenitásának jelentős részét. A magyar emberek elvesztették mindazt, amit a szocializmustól kaptak. A 2008-as válság tömeges munkanélküliséget, inflációt idézett elő. Veszélybe került a magyar kapitalizmus egész léte.

2010 óta folyik egy új politika, a modernizáció folyamata. A következő módon jellemezhetjük:

- Ez a modernizáció tőkés modernizáció, a célja a kapitalista rendszer stabilizálása és megerősítése.
- Ez a modernizáció az államkapitalizmus módszereit alkalmazza, beleértve a stratégiai ágazatok államosítását, a jelentős állami beruházásokat, a tőkés állam erőteljes beavatkozását a piaci folyamatokba.
- A gazdasági fejlődés elsősorban a külföldi termelő tőke bevonására támaszkodik. Ez sebezhetővé teszi a gazdaságot, különösen a mostani veszélyes nemzetközi fejlemények mellett.
- A mostani modernizációt egy konzervatív tőkés párt, a Fidesz irányítja.
- A modernizáció a magyar nemzeti sajátosságokra épül, és így elveti az EU, az USA más liberális receptjeit.
- A modernizációs politika nyitott a keleti országok, elsősorban Kína felé. E politika szerzői úgy vélik, hogy Magyarország és Kína hasonló civilizációs értékeket képvisel, ami lehetővé teszi a közös jövő tervezését.
- A mostani modernizációt nem lehet emberközpontúnak nevezni, sokkal inkább ember-érzékeny. Abból indul ki, hogy a kormánynak

több társadalmi juttatást kell adnia az embereknek, hogy elkerülje a szociális konfliktusokat és a valóságos tőkeellenes harc megerősödését.

Nehéz megjósolni a mostani magyar modernizáció jövőjét. Több bizonytalansági tényezőt is lehet látni. Hol vannak az ukrajnai háború eszkalációjának határai? Mi lesz a kimenetele? Milyen irányban halad az EU? A nemzetállamok szövetsége lesz vagy létrejön az európai egyesült államok?

Látjuk a mostani politika érzékeny és sebezhető elemeit is. A kormány pénzügyi forrásai előbb-utóbb véget érhetnek és rákényszerülnek a szociális kiadások csökkentésére vagy megszüntetésére. Újra jöhet a tömeges munkanélküliség, a drasztikus infláció.

Mi úgy véljük, hogy a kínai modernizáció tapasztalatai fontosak számunkra. Először, kommunisták vagyunk, tudnunk kell szembenézni a múlttal, és látni a korábbi szocializmus hibáit. Ha egyszer ismét hatalomra jutunk, ezeket nem szabad újra elkövetni.

Másodszor, ajánlhatjuk az ország vezetésének, hogy alkalmazza a kínai modernizáció egyes elemeit annak érdekében, hogy megakadályozza a helyzet további romlását. Végülis a kínai modernizáció egyes elemeit a tőkés viszonyok között is lehet alkalmazni.

Harmadszor, és ez a legfontosabb: elmondhatjuk az embereknek, hogy a szocializmus nagyon lényeges problémákat is képes megoldani. Kína legyőzte a szegénységet, Kína úrrá lett a covidon. Kína folytatja a gazdasági fejlődés útját.

Nincsenek titkok. Mindez a kínai sajátosságú szocializmusnak, az emberközpontú modernizációnak köszönhető.

Szocializmus kell, ha élni akarunk és meg akarjuk az országot menteni!

Lehet Európa a jövő?

Brüsszelben, az Európai Unió székhelyén lépten-nyomon hirdetik: Európa a jövő. Angolul hirdetik, mert az új „európai ember” angolul beszél. Azt is mindenütt hirdetik, hogy hisznek a demokráciában és Zelenszkijben, aki mellett kiállni manapság az „európaiság” kritériuma. Gyönyörű modern építészeti remekek is születnek, de kétszáz méterre az Európai Parlamenttől a hajléktalanok is táborot vertek. Senki sem törődik velük, elvégre demokrácia van. Ha Európa magára hagyja a polgárait, a szegényeket, ha a világot a szupergazdagoknak és a középosztálynak építi, Európa sohasem lesz a jövő.

